

Arrest

nr. 132 405 van 29 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2014.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HUYSMAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart geboren te zijn in het dorp Akim Oda, Ghana en op 14 of 15-jarige leeftijd Ghana te hebben verlaten. Uw moeder is afkomstig uit Ghana en uw vader uit Soedan. U groeide op bij een oudere vrouw die u slecht behandelde. U werkte heel hard en u leidde een moeilijk leven. U ging in Soedan op zoek naar uw vader. In Soedan kreeg u problemen met de familie van uw toenmalige vriendin (F.) en u besloot om Soedan te verlaten. U hebt een **eerste maal** asiel gevraagd op 19 november 2004. De Dienst Vreemdelingenzaken nam de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, waartegen u een beroep instelde. Op 18 juli 2005 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U maakte immers niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Soedan en de door u aangehaalde problemen vallen niet onder een van de criteria van de*

Vluchtelingenconventie van Genève. U diende een beroep in bij de Raad van State dat op 2 februari 2010 werd verworpen.

U diende na uw eerste asielaanvraag op 10 oktober 2005 een regularisatieaanvraag in op basis van art 9.3 van de wet van 15 december 1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 23 oktober 2007. U diende een regularisatieaanvraag in op 23 april 2008 op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 16 december 2008. U diende op 22 januari 2009 een tweede regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 en u haalde daarbij onder meer de onmogelijkheid om terug te keren naar Soedan aan. Op 19 november 2009 werd u een verblijfsrecht van onbepaalde duur toegekend. In 2012 stuurde uw advocaat verschillende documenten naar de Dienst Vreemdelingenzaken die getuigden van uw Ghanese nationaliteit met de vraag om uw identiteit aan te passen. Hierop werd op 18 april 2013 een einde gesteld aan uw verblijfsrecht gezien uw vermeende Soedanese nationaliteit bepalend was geweest voor de toekenning van uw verblijfsrecht.

U werd op 23 juli 2014 door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. U werd overgebracht naar een gesloten centrum te Vottem. U werd op 16 september 2014 naar de Ghanese ambassade te Brussel gebracht. De ambassade ging akkoord voor het afleveren van een laissez passer. U hebt op 17 september 2014 een **tweede maal** asiel aangevraagd.

Volgens uw verklaringen bezit u de dubbele nationaliteit van Ghana en Soedan. U verklaart omwille van de problemen aangehaald in uw eerste asielaanvraag niet te kunnen terugkeren naar Soedan.

U verklaart omwille van uw letsel aan uw linkerhand niet te kunnen terugkeren naar Ghana. U stelt dat het voor u moeilijk gaat zijn om een nieuw leven te beginnen in Ghana. U verwijst tevens naar de epidemische ziekte Ebola en u vraagt om bescherming hiertegen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 2 asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 op voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw tweede asielaanvraag **laattijdig** indiende. U hebt op 17 september 2014 voor de tweede maal asiel ingediend. Hoewel u sinds april 2013 niet langer over een verblijfsrecht beschikte, u in juli 2014 gecontroleerd werd door de Belgische autoriteiten en u op 16 september 2014 naar de Ghanese ambassade in België werd gebracht, wachtte u tot de volgende dag, op 17 september 2014, om een tweede maal asiel te vragen. Deze vaststelling relativeert de ernst van uw nood aan internationale bescherming en tast uw beweerde vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstig schade grondig aan. Uw verklaring dat u nooit wist wat asiel was (zie gehoor CGVS, p.3) houdt geen steek, gezien u eerder al een asielaanvraag had doorlopen en u mits bijstand van een advocaat meerdere aanvragen tot regularisatie indiende, waardoor u sinds uw aankomst in België in 2004 toch vertrouwd bent met de procedures om uw verblijf te regelen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u pas in huidige, tweede asielaanvraag verklaart de **dubbele nationaliteit** te hebben, zowel van Soedan als van Ghana (zie gehoor CGVS, p.4). Het is ongeloofwaardig dat u nooit eerder dan in 2012 melding maakte van uw beweerde dubbele nationaliteit. Ook tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag maakte u geen melding dat u enige vrees koesterde ten opzichte van Ghana (zie administratieve dossier). U volhardde immers niet te kunnen terugkeren naar Soedan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, stelt u dat u het niet kon bij uw eerste asielaanvraag, dat u verward was (zie gehoor CGVS, p.5). U voegt toe dat u niet wist wat u deed en u niet wist wat asiel was (zie gehoor CGVS, p.5). Deze verklaring overtuigt niet. Er mag verwacht worden dat iemand die internationale bescherming vraagt alle elementen met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit zo correct en volledig mogelijk aanbrengt en dit vanaf het begin. Het feit dat u naliel dit te doen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat met betrekking tot de door u aangehaalde vrees ten opzichte van **Soedan** het volgende dient te worden bevestigd. Zo werd uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden

vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter er zijn geen nieuwe elementen of documenten voorhanden die uw beweerde Soedanees nationaliteit zouden kunnen staven (zie gehoor CGVS, p.4 en p.6). U verwijst in uw verklaringen naar uw eerste asielaanvraag zonder bijkomende nieuwe elementen aan te brengen. U geeft aan dat u in het bezit was van een Soedanees paspoort, maar dat u dit bent verloren tijdens een avondje uit met vrienden in België (zie gehoor CGVS, p.4). U bent verder niet in het bezit van enig identiteitsdocument om uw eerdere ongeloofwaardig bevonden verklaringen te weerleggen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat met betrekking tot de door u aangehaalde vrees ten opzichte van **Ghana** het volgende dient te worden gesteld. Zo verklaart u dat het moeilijk voor u is om een nieuw leven te beginnen in Ghana (zie gehoor CGVS, p.6). U geeft aan dat uw moeder overleden is en u volgens de familietraditie behoort tot de familie van de vader (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt dat u bij terugkeer geen werk zal vinden en u een moeilijk leven zal kennen (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat u in Ghana geen huis heeft en het leven er voor u moeilijk zal zijn (zie gehoor CGVS, p.6). U verwijst aldus naar uw socio-economische situatie in geval van terugkeer naar Ghana, dewelke bezwaarlijk kan worden beschouwd als een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ten slotte zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie in een bepaalde regio van Afrika, kan de door u ingeroepen vrees voor besmetting door het Ebola-virus geen aanleiding geven tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De door u aangehaalde vrees in dit verband is vreemd aan de criteria die worden vermeld in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U maakt in dit verband evenmin aannemelijk dat u persoonlijk een risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980. Het feit dat dergelijke epidemie zou voorkomen in uw land van herkomst is niet van aard om in concreto een onmenselijke of vernederende behandeling ten gevolge van deze epidemie in uw hoofde vast te stellen. Dit risico blijkt op dit moment voor u louter hypothetisch te zijn. Bovendien, kan er slechts sprake zijn van een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of een van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond. Met betrekking tot het door u aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande het volgende heeft vastgesteld. Zo staat vermeld in het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) dd.18.9.2014 dat voor wat betreft de elementen die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van

artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het rechtszekerheidsbeginsel, van "de interpretatie van de EU-beginselen" en van artikel 2, e) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming.

Onder verwijzing naar "verschillende Europese teksten aangaande mensenrechten" meent verzoeker dat subsidiaire bescherming moet worden verleend in geval van een ernstige gezondheidssituatie. Verzoeker stelt verder: *"In casu kunnen we constateren dat verzoekende partij niet onder de definitie van vluchteling valt, maar toch een gegronde vrees heeft in haar land van herkomst, Ghana. Verzoekende partij kan immers in haar land van herkomst niet terugvallen op effectieve bescherming door de autoriteiten of andere organisaties. Verwerende partij stelt echter dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een persoonlijk risico zo lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980. Verwerende partij komt echter heel snel tot deze conclusie. Verwerende partij zou in dat verband de vraag moeten stellen aan de "actoren van vervolging of ernstige schade" of een gezondheidssituatie (in dit geval een uitbraak van hemorragische koorts verspreid over het hele grondgebied van Ghana door het Ebola-virus) beschouwd kan worden als "een reëel risico lopen op ernstige schade". Men kan "de actoren van vervolging of ernstige schade" op verschillende wijzen interpreteren. Ofwel kan men stellen dat dit gaat om een entiteit, zoals een staat of een organisatie. Ofwel kan men stellen dat dit gaat om een fysiek persoon, zoals een privé persoon of een staatshoofd. Volgens het EHRM kan men "de actoren van vervolging of ernstige schade" echter ook interpreteren in de zin van gezondheids- of milieuomstandigheden."* Volgens verzoeker heeft de Ghanese regering niet de nodige maatregelen genomen om de verspreiding van het ebola-virus tegen te gaan. Ze achten zichzelf volgens verzoeker niet in staat om de bescherming van de burgers met betrekking tot hun recht op leven en het verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling te realiseren.

Verder meent verzoeker dat hij niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de bescherming voortvloeiende uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet, omdat hij niet lijdt aan één of andere ziekte. *"Wanneer de Belgische wetgever deze verschillende vormen van subsidiaire bescherming (waaronder ook de regularisatie om medische redenen) creëerde, deed zij dit in het kader en de ruimte die zij kreeg van de EU. [...]De Europese richtlijn verplicht de invoering van een bescherming voor vreemdelingen die geen asielzoeker zijn (en die geen gebruik kunnen maken van de procedure voor humanitair verblijf om medische redenen) maar ten aanzien van wie er zwaarwichtige gronden zijn om aan te nemen dat, indien zij terugkeren naar hun land van herkomst, zij een reëel risico lopen op ernstige schade. Verzoekende partij kan luidens artikel 48/4 Vreemdelingenwet, niet worden beschouwd als een vluchteling en evenmin in aanmerking komen voor bescherming zoals bepaald door artikel 9 ter. Toch moet men in staat zijn om verzoekende partij internationale doeltreffende bescherming te bieden! Subsidiaire bescherming, zoals bepaald door het recht van de Unie, is een adequate bescherming voor ernstige gevallen veroorzaakt door niet-overheidsactoren."*

Verder verwijst verzoeker nog naar een voorstel voor een richtlijn van de Europese Commissie van 12 september 2001 waarin bepaald is dat vervolging kan uitgaan van niet-overheidsactoren wanneer de staat niet in de gelegenheid of niet bereid is daadwerkelijke bescherming te bieden. Verzoeker meent dat het duidelijk is *"dat de autoriteiten tekort schieten in het verlenen van internationale bescherming. De*

kans dat het dodelijk virus zich verspreid over het gehele grondgebied van Ghana is dan ook zeer groot. De subsidiaire bescherming werd ingevoerd om mensen het beschermde administratief statuut te kunnen verlenen die angst hebben op een schending van artikel 3 EVRM. De noodzaak van bescherming moet zorgvuldig in overweging genomen worden."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt: *"Ten eerste onderzoekt het CGVS in casu niet of de stukken in deze nieuwe elementen betreffen, hoewel artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet dit wel expliciet vereist.*

*Tweedens stelt verzoekende partij zich op het standpunt dat verwerende partij, in de fase van de inoverwegingname van de asielaanvraag, evenmin reeds mag oordelen of de nieuwe elementen de erkenning als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen gronden of niet, enkel of zij deze aanzienlijk groter **kan** maken. De memorie van toelichting bij de Wet van 8 mei 2013. - Wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (DOC 53, 2555/001, p. 23-24) verduidelijkt tevens wanneer verwerende partij mag oordelen dat de kans op vluchtelingenstatus / subsidiaire beschermingsstatus **niet** aanzienlijk wordt vergroot:*

*- De nieuw aangereikte elementen komen an sich niet als bewijsvoerend over omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of omdat de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. **Er wordt in casu niet gesteld dat de documenten inhoudelijke of vormelijke gebreken zouden vertonen.** Verwerende partij reikt als nieuwe element haar vrees voor een besmetting van het Ebola-virus aan. Volgens verwerende partij kan dit geen aanleiding geven tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.*

[...]

- Wanneer de nieuwe elementen of bevindingen louter een aanvulling vormen van een situatie die niet wordt betwist, doch ongegrond bevonden, slechts betrekking heeft op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaakte, van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. [...] Wat verwerende partij echter over het hoofd lijkt te hebben gezien, is dat in deze wel degelijk nieuwe elementen werden voorgelegd, die weliswaar in het verlengde liggen van haar vorige asielrelaas, doch niet louter de voortzetting ervan vormen, het betreft immers een nieuw element dat de essentie van haar asielrelaas uitmaakt.

- De elementen louter van aard zijn en géén verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker. Aangezien de nieuwe elementen betrekking hebben op verzoekende partij zelf kan dit alvast niet met stellige zekerheid door verwerende partij in het kader van haar prima facie-beoordeling beweerd worden."

2.2.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe

elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.2. Verzoeker voert in het kader van zijn tweede asielaanvraag aan dat hij omwille van de problemen aangehaald in zijn eerste asielaanvraag niet kan terugkeren naar Soedan, dat hij omwille van het letsel aan zijn linkerhand niet kan terugkeren naar Ghana omdat het moeilijk zou zijn voor hem om er een nieuw leven op te bouwen en verwijst naar de epidemische ziekte ebola en vraagt om bescherming hiertegen.

2.2.3. De bestreden beslissing stelt terecht het volgende: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw tweede asielaanvraag **laattijdig** indiende. U hebt op 17 september 2014 voor de tweede maal asiel ingediend. Hoewel u sinds april 2013 niet langer over een verblijfsrecht beschikte, u in juli 2014 gecontroleerd werd door de Belgische autoriteiten en u op 16 september 2014 naar de Ghanese ambassade in België werd gebracht, wachtte u tot de volgende dag, op 17 september 2014, om een tweede maal asiel te vragen. Deze vaststelling relativeert de ernst van uw nood aan internationale bescherming en tast uw beweerde vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstig schade grondig aan. Uw verklaring dat u nooit wist wat asiel was (zie gehoor CGVS, p.3) houdt geen steek, gezien u eerder al een asielaanvraag had doorlopen en u mits bijstand van een advocaat meerdere aanvragen tot regularisatie indiende, waardoor u sinds uw aankomst in België in 2004 toch vertrouwd bent met de procedures om uw verblijf te regelen.*

*Verder dient te worden opgemerkt dat u pas in huidige, tweede asielaanvraag verklaart de **dubbele nationaliteit** te hebben, zowel van Soedan als van Ghana (zie gehoor CGVS, p.4). Het is ongeloofwaardig dat u nooit eerder dan in 2012 melding maakte van uw beweerde dubbele nationaliteit. Ook tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw tweede asielaanvraag maakte u geen melding dat u enige vrees koesterde ten opzichte van Ghana (zie administratieve dossier). U volhardde immers niet te kunnen terugkeren naar Soedan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, stelt u dat u het niet kon bij uw eerste asielaanvraag, dat u verward was (zie gehoor CGVS, p.5). U voegt toe dat u niet wist wat u deed en u niet wist wat asiel was (zie gehoor CGVS, p.5). Deze verklaring overtuigt niet. Er mag verwacht worden dat iemand die internationale bescherming vraagt alle elementen met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit zo correct en volledig mogelijk aanbrengt en dit vanaf het begin. Het feit dat u naliel dit te doen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan.*

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat met betrekking tot de door u aangehaalde vrees ten opzichte van **Soedan** het volgende dient te worden bevestigd. Zo werd uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter er zijn geen nieuwe elementen of documenten voorhanden die uw beweerde Soedanese nationaliteit zouden kunnen staven (zie gehoor CGVS, p.4 en p.6). U verwijst in uw verklaringen naar uw eerste asielaanvraag zonder bijkomende nieuwe elementen aan te brengen. U geeft aan dat u in het bezit was van een Soedanees paspoort, maar dat u dit bent verloren tijdens een avondje uit met vrienden in België (zie gehoor CGVS, p.4). U bent verder niet in het bezit van enig identiteitsdocument om uw eerdere ongeloofwaardig bevonden verklaringen te weerleggen.*

*Vervolgens dient te worden opgemerkt dat met betrekking tot de door u aangehaalde vrees ten opzichte van **Ghana** het volgende dient te worden gesteld. Zo verklaart u dat het moeilijk voor u is om een nieuw leven te beginnen in Ghana (zie gehoor CGVS, p.6). U geeft aan dat uw moeder overleden is en u volgens de familietraditie behoort tot de familie van de vader (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt dat u bij terugkeer geen werk zal vinden en u een moeilijk leven zal kennen (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart*

dat u in Ghana geen huis heeft en het leven er voor u moeilijk zal zijn (zie gehoor CGVS, p.6). U verwijst aldus naar uw socio-economische situatie in geval van terugkeer naar Ghana, dewelke bezwaarlijk kan worden beschouwd als een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade."

Verzoeker voert immers geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze vaststellingen en stelt zelfs: *"In casu kunnen we constateren dat verzoekende partij niet onder de definitie van vluchteling valt"*. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Wat betreft de aangevoerde vrees voor besmetting met het ebola-virus, dient opgemerkt dat verzoeker niet kan gevolgd worden waar hij in onderhavig verzoekschrift stelt dat de procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet vanuit het Europees recht gezien moet worden als een vorm van subsidiaire bescherming, noch dat het de bedoeling van de Belgische wetgever was om de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet op die manier te percipiëren. Bovendien komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan de louter hypothetische veronderstelling dat hij met het ebola-virus besmet zal geraken ingeval van terugkeer naar Ghana en dat de Ghanese autoriteiten niet in staat zullen zijn hem hiertegen te beschermen. Verzoeker brengt evenwel geen enkel stuk bij om zijn stellingen en beweringen te staven. Dit klemmt des te meer daar verzoeker zelfs niet aantoont dat er actueel in Ghana sprake is van een dermate uitbraak van het ebola-virus dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van een besmetting met voormeld virus. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *"Ten slotte zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie in een bepaalde regio van Afrika, kan de door u ingeroepen vrees voor besmetting door het Ebola-virus geen aanleiding geven tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De door u aangehaalde vrees in dit verband is vreemd aan de criteria die worden vermeld in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U maakt in dit verband evenmin aannemelijk dat u persoonlijk een risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980. Het feit dat dergelijke epidemie zou voorkomen in uw land van herkomst is niet van aard om in concreto een onmenselijke of vernederende behandeling ten gevolge van deze epidemie in uw hoofde vast te stellen. Dit risico blijkt op dit moment voor u louter hypothetisch te zijn. Bovendien, kan er slechts sprake zijn van een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of een van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond. Met betrekking tot het door u aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld."*

Betreffende de medische problemen met verzoekers linkerhand stelt de bestreden beslissing terecht het volgende: *"Daarbij dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."*

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.4. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER